

Het einde van uw

**FINANCIËLE
ZORGEN**

Het einde van uw
FINANCIËLE
ZORGEN

door Herbert W. Armstrong

Dit boekje mag niet verkocht worden. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Worldwide Church of God.

Waar maakt ú zich de meeste zorgen over?

Voor de gemiddelde westerling is het niet de dreiging van een nucleaire oorlog die al het menselijke leven van deze planeet kan wegvagen en ook niet het feit dat Rusland een voorsprong heeft in de bewapeningswedloop.

Nee, de doorsnee burger maakt zich het meest bezorgd over hoe hij de eindjes aan elkaar kan knopen. Dit verbazingwekkende feit is door enquêtes aan het licht gekomen.

Stel u voor: In de VS, de meest welvarende natie die ooit bestaan heeft, besteden ongeveer 25% van de ouders hun kinderen uit, zodat beide ouders kunnen gaan werken. En in West-Europa is het al niet veel beter.

Hoe komt het dat de meeste mensen, bij een ongekende welvaart, toch met zulke ernstige geldzorgen te kampen hebben? Waarom al die zorg en moeite om rond te kunnen komen?

FINANCIËLE ZORGEN schijnen elk van ons te plagen. En dat is eenvoudig absurd!

Als u goed nagaat, zijn er in de geschiedenis van deze wereld geen naties ooit zo rijk geweest als de Engels sprekende en de Westeuropese landen van tegenwoordig. Deze landen bezitten meer tot ontwikkeling gebrachte hulpbronnen en nationale rijkdom dan welk volk ooit gehad heeft.

En toch bevinden we ons allemaal in een voortdurende strijd om rond te kunnen komen. Geldzorgen schijnen voortdurend de overhand over ons te hebben en ons van echt geluk en vreugde te beroven. Is dit nu nodig?

Er is een reden voor! U kunt vrij zijn van geldzorgen!

Wat de meeste mensen niet weten

Er is iets met betrekking tot uw inkomen dat u waarschijnlijk niet bekend is. Als er iets is waarover mensen angstvallig bezorgd zijn, dan is het wel het geld dat ze verdienen. Ze werken er gewoonlijk hard voor en willen volkomen vrij zijn te beslissen wat ze ermee zullen doen.

Men zegt: „Wat ik verdien is van mij — ik kan er dus mee doen wat ik wil!”

Maar is het geld dat u verdient werkelijk van u? Wees daar niet te zeker van. Let met betrekking tot uw inkomen eens op de volgende *feiten* die u waarschijnlijk onbekend zijn.

Wat u verdient is niet van u!

De man die zegt: „Wat ik met het geld doe dat ik door m'n eigen arbeid verdiend heb, gaat niemand iets aan — ik heb het verdiend — het is van *mij*”, heeft het mis.

Wat u door arbeid of investeringen verdient, is niet van u, niets ervan, dat wil zeggen, niet *totdat* . . .

En hier komt nu wat de meeste mensen niet weten over hun inkomen.

Er zijn twee voorheffingen op uw inkomen. Eén ervan is natuurlijk de *belasting*.

Menselijke regeringen zijn, krachtens door de mens gemaakte wetten, in staat niet een tiende deel, maar een gemiddelde van meer dan *50 procent* van uw inkomsten op te eisen, waarvan een groot deel verkeerd besteed wordt. Jezus heeft gezegd dat we belasting behoren te betalen — de keizer te geven wat des keizers is —, dat we de bestaande overheid onderdanig moeten zijn. De staat maakt dus een preferente aanspraak op *50%* van uw inkomen, en in het geval van salaris of loon houdt de staat het reeds af vóórdát u uw loon in handen krijgt.

Maar de *eerste* aanspraak is Gods aanspraak. Waarschijnlijk heeft u hierbij nooit stilgestaan — het is echter een feit! De almachtige God, de levende Schepper en Heerser van het heelal eist het *allemaal* op — iedere gulden, iedere frank, iedere mark, ieder pond. Uw Maker die u elke ademtocht schenkt, zegt u dat *alles* Hem toebehoort, en niet u.

Heeft u het dan niet *verdiend*? Heeft ú het dan niet voortgebracht?

Niet helemaal. Alles wat geproduceerd wordt — geld en alles wat voor geld te koop is —, komt uit de grond. Die heeft u niet voortgebracht. God heeft de aarde geschapen. U heeft alleen maar door lichamelijke arbeid en geestelijke inspanning bepaalde energie aangewend op datgene wat God schiep en bezit. En God heeft zelfs de energie geschapen die u verbruikt heeft — Hij schiep uw denkvermogen. God heeft niet alleen alles in het aanzijn geroepen, Hij onderhoudt ook wat Hij geschapen heeft, alle kracht en energie inbegrepen.

Het was dus uiteindelijk Gods scheppingswerk en onderhoud dat alles heeft voortgebracht. Gods aanspraak op

het eigendomsrecht van alles waarvan u dacht dat u het voortbracht, is terecht. Zij heeft *voorrang* boven de uwe.

De almachtige God zegt in zijn Woord: „Des Heren is de aarde en haar volheid, de wereld en die daarop wonen. Want Hij heeft haar op de zeeën gegrond en op de stromen gevestigd” (Ps. 24:1-2). Deze geïnspireerde woorden worden in 1 Korinthe 10:26 herhaald.

„Wat onder de ganse hemel is, dat behoort Mij toe”, zegt God in Job 41:2.

„Zie, van de Here, uw God, is de hemel, ja, de hemel der hemelen, de aarde en alles wat daarop is (Deut. 10:14). „... de ganse aarde behoort Mij” (Ex. 19:5).

„Indien Ik honger had,” zegt God, „zou Ik het u niet zeggen, want Mij behoort de wereld en haar volheid” (Ps. 50:12). „Want Mij behoort al het gedierte van het woud, het vee op bergen . . .” (vers 10).

Ja, zelfs het geld, het goud en het zilver: „Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, luidt het woord van de Heer der heerscharen” (Hagg. 2:9).

Durft iemand deze aanspraak van God te ontkennen? Deze zelfde woorden van God zijn de woorden waardoor iedereen uiteindelijk zal worden geoordeeld. Als iemand Gods aanspraak ontkent, zal die beslissing in het oordeel tegen hem worden aangevoerd. Gods aanspraak is van kracht. Erken dus dat uw inkomen God toebehoort! Het staat Hem vrij ermee te doen wat Hij wil.

Hoe Gods wet het regelt

God is echter een God van liefde. Hij kent uw behoeften. God is bezorgd over u. Hij is niet zelfzuchtig. Uw belangen en welzijn liggen Hem na aan het hart. Daarom heeft God *een wet* gemaakt die betrekking heeft op dat gedeelte van zijn rijkdom dat door *uw* denken en *uw* arbeid daaraan is onttrokken en bewerkt.

Prent dit goed in uw geheugen: uw loon, uw salaris, uw winst, uw inkomsten behoren God toe, niet u. Waarschijnlijk heeft u dit nooit eerder beseft. Dit komt u misschien voor als een nieuw idee, maar het is geen idee, *het is een feit*.

God is de eigenaar van hetgeen u bewerkt en wat u

meehelpt vervaardigen. U zou niets kunnen produceren zonder de materie die God geschapen heeft, zonder gebruikmaking van de wetten van kracht en energie die God in werking heeft gesteld en in stand houdt.

Daarom heeft God het *recht* datgene wat u als uw inkomen beschouwt te nemen of erover te beschikken *zoals Hij wil*. Het is *zijn* eigendom. Het is niet van u, het is van *Hem*.

God, de rechtmatige eigenaar van uw inkomen, heeft dus een wet uitgevaardigd die betrekking heeft op de bestemming en het gebruik ervan. Krachtens het feit dat God de Schepper en Instandhouder is van de aarde en alles wat zij bevat, is Hij de allerhoogste Heerser en Wetgever.

Gods wet aangaande uw verdiensten is in feite een overeenkomst die Hij met u heeft gesloten. Hij staat u toe op zijn aarde te werken, een deel van de aarde of wat er zich in of op bevindt — haar krachten en energieën — te gebruiken om er voedsel, grondstoffen, metalen, hout, olie, kolen of wat dan ook uit te halen, of om te werken aan of met hetgeen anderen uit de aarde hebben gehaald door te fabriceren, distribueren, kopen, verkopen of investeren — wat uw bezigheid, baan of beroep ook zijn mag. U heeft dus, of u het beseft of niet, *met God in compagnonschap gewerkt*.

De boer of tuinder mag dan zaaien, ploegen en arbeiden opdat de aarde voedsel zal voortbrengen, maar wie stelde de grond beschikbaar? Wie schiep het levensproces dat het zaad doet ontkiemen en opgroeien? Wie zendt regen of zorgt voor irrigatiewater? Wie plaatste de zon aan de hemel en ziet erop toe dat zij schijnt en de aarde verwarmt? Wie zorgt ervoor dat planten de mineralen, vitaminen en andere benodigde elementen uit de bodem opzuigen en groenten, graan of fruit voortbrengen? Heeft u deze kant van de zaak bij het verbouwen van gewassen die u tot voedsel dienen, tot stand gebracht?

Als we er werkelijk goed over nadenken, zullen we inzien dat God ongeveer negen tiende levert van alles wat de mens maakt en produceert, en dat het denken, plannen maken en werken van de mens slechts ongeveer één tiende hieraan bijdraagt. Maar God neemt geen negen tiende van de opbrengst of van het inkomen voor zichzelf. Hij neemt zelfs

geen acht tiende of zeven, of zelfs drie of twee tiende. God is gul. Hij heeft slechts een zeer bescheiden één tiende deel van hetgeen uit zijn aarde door zijn kracht en energie is voortgebracht voor zijn gebruik gereserveerd.

God neemt slechts één tiende. En *nadat* u Gods tiend eerlijk aan de door God gekozen vertegenwoordiger betaald heeft, pas dan, en dan alleen, worden de overige negen tienden volgens Gods instelling wettelijk de uwe.

Dat is Gods wet! Geen cent van wat u verdient of ook maar de waarde van een cent van wat u produceert, is van u. Het behoort allemaal aan God om te worden besteed zoals Hij dat voorschrijft. God heeft echter wettelijk voorgeschreven dat Hij u, nadat u Hem die ene kleine nietige tiend die Hij voor zijn gebruik nodig heeft, eerlijk heeft betaald, die andere negen tienden schenkt. Pas dan kunt u zich van deze negen tienden de rechtmatige eigenaar noemen. Vanaf dat moment is het van u om ermee te doen wat u goeddunkt.

Als we er goed over nadenken, als we ons door het juiste inzicht laten leiden, als we eenmaal beseffen *hoeveel* van wat we bezitten door God beschikbaar werd gesteld, dan zien we ook hoe vol liefde, hoe royaal en hoe bezorgd God voor ons welzijn is.

Hoe u méér kunt krijgen

Maar dat is slechts een gedeelte van het verhaal.

Wat wil God met die eerste tiend doen? Hoe gebruikt Hij die? Hij heeft dit kleine deel van wat uit zijn aarde wordt voortgebracht nodig om onder de mensen zijn boodschap van de levenswijze te verspreiden, die hen van angst en zorgen zal bevrijden, hun gemoedsrust en geluk zal brengen, hun vreugde en succes zal geven, én het eeuwige leven!

Ja, zelfs deze tiend die God voor zijn gebruik inhoudt, komt de mens ten goede. Het is voor de verkondiging van zijn evangelie van vrede en geluk, van vreugde en behoud. Het is om de mensen te laten weten dat God hen zal genezen als ze ziek zijn, dat God hen uit elke nood zal redden en in al hun behoeften zal voorzien. En dat Hij hun eeuwig leven zal geven!

Deze ongelukkige wereld snakt naar deze kennis! De wereld leeft onder een vloek, omdat zij God van al zijn geld en

bezittingen berooft en daardoor zichzelf de kennis onthoudt van waarom zij in een staat van chaos verkeert, waarom zij met oorlog te kampen heeft, waarom er geen vrede heerst, waarom zij het leven leeg en vruchteloos vindt, vol leed en verdriet, frustratie en dood.

Al Gods wetten dienen voor het *welzijn* van de mens.

Gehoorzaamheid aan Gods wetten brengt zegeningen. Wanneer we zijn wetten overtreden, brengen we vloeken over onszelf.

De persoon die Gods tiend betaalt, is een succesvol mens. Dat hoeft niet altijd financiële rijkdom te betekenen, maar in zijn behoeften zal altijd voorzien worden.

God belooft dat zijn kinderen altijd iets zullen hebben om te geven (Deut. 16:16-17). Slechts wanneer zij de eerste tiend achterhouden en misbruiken, zal Hij hen geen voorspoed geven.

„Vereer de Here met uw rijkdom en met de eerstelingen van al uw inkomsten, dan zullen uw schuren met overvloed gevuld worden en uw perskuipen van most overstromen” (Spr. 3:9-10).

Probeer het! „Beproeft Mij toch daarmee,” zo daagt de eeuwige God ons uit in een profetie voor onze tijd, „of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten” (Mal. 3:10).

Raakt u financieel gesproken achterop? Zit u in de schuld? Uw ontrouw in het betalen van Gods tiend kan er de oorzaak van zijn!

Concrete ervaringen

Ik heb iemand gekend die een kleine kruidenierszaak begonnen was in een stadje in de staat Oregon. Dit gebeurde gedurende de crisisjaren. Hij bezat vrijwel geen kapitaal, had de slechtste ligging in de stad en weigerde tabakswaaren te verkopen. De mensen zeiden dat hij nooit zou kunnen slagen. Niet velen zouden het aangedurfd hebben met zo'n handicap in het begin van de ergste crisis die de wereld ooit gekend had, een volle tiend te betalen.

Deze man besloot een trouwe rentmeester te zijn, God bij zijn werk te betrekken en met zijn zaken op Hem te vertrouwen. Van het begin af ging het hem voorspoedig en hij

was de enige kruidenier in die stad die de storm van de depressie met succes doorstond.

Wanneer God zijn deel van uw gehele inkomen ontvangt, wordt Hij uw compagnon en deelt in uw winst mee. Hij zorgt dat zijn compagnons voorspoed hebben. En als u schulden heeft, aanvaard *eerst* God als uw compagnon en let dan op hoe Hij u voorspoed geeft tot u tenslotte van uw schulden bevrijd bent.

Vergeet niet dat uw schuld aan God voorrang heeft!

Laat ik u van nog een ander voorval vertellen. Ik was heel goed bevriend met een grote groentekweker in Oregon. Ik sprak hem op een dag dat de Santiam buiten haar oevers was getreden en de grootste overstroming in jaren had veroorzaakt. De meeste van zijn gewassen die al geplant en aan het groeien waren, stonden onder water.

Ik vond het vreselijk voor hem, maar hij scheen helemaal niet van streek te zijn.

Hij zei enkel: „Ik denk aan twee beloften die God mij heeft gedaan. De ene is dat alle dingen meewerken ten goede voor degenen die God liefhebben. De andere, dat God beloofd heeft degene die Hem zijn tiend betaalt, te beschermen en te zegenen. Ik heb de eeuwige God lief, ik dien Hem en houd zijn geboden, en ik ben eerlijk en trouw in het betalen van zijn tiend. Nu kan ik op dit moment niet direct inzien hoe deze ogenschijnlijke ramp in mijn voordeel kan werken, maar ik weet dat het toch zal gebeuren omdat God het gezegd heeft. En daarom, in plaats van te mopperen, dank ik Hem en loof Hem.”

Het water zakte uiteindelijk en tot iedereen verbazing hadden de gewassen van deze man in het geheel geen schade geleden, behalve op een plek met late groente, waarvoor het nog niet te laat in het seizoen was om ze opnieuw te planten. Dat betekende alleen wat extra werk.

Het verbazende ervan was echter dit: zijn land en dat van zijn buurman waren precies gelijk en grensden zelfs zonder een afscheiding aan elkaar. Zijn buurman had verzuimd God zijn tiend te betalen. Beide landerijen werden in gelijke mate overstroomd, maar de gewassen van de trouwe tiendbetaler waren onbeschadigd en die van zijn buurman verwoest — te laat om opnieuw geplant te worden. Van zoveel andere

kwekers was die lente de oogst verwoest dat er een prijsstijging op de markt door ontstond en mijn vriend genoot dat jaar een inkomen dat ver boven het gemiddelde lag. God was zijn compagnon!

God is uw compagnon

Ik heb eens een boek gelezen over een welbekend persoon die zei besloten te hebben God zijn compagnon te maken, door Hem een tiende te *geven* van wat hij verdiende.

Deze man maakte één grote fout. Wij maken God niet tot onze compagnon, integendeel, het is God die van het begin af ieder mens tot zijn compagnon heeft gemaakt in alles wat die mens doet om te verdienen of voort te brengen. Dus wij *geven* God niets als we onze tiend betalen.

U heeft niets om weg te geven. Het behoort aan God.

Vergeet niet dat alles van God is, niet slechts één tiende, maar *alles*. God geeft u geen enkel deel van wat er geproduceerd wordt, totdat u Hem eerlijk zijn tiend, zijn deel van het compagnonschap, betaald heeft. Als u verzuimt deze eerste tiend van elke gulden of frank die u verdient, te *betalen*, dan is niets van wat u ontvangt en uitgeeft van uzelf. In werkelijkheid heeft u God van alles beroofd!

Ik hoop dat dit u duidelijk is. Als u in gebreke blijft die eerste tiend aan God te betalen, zoals Hij voorschrijft, dan bent u schuldig aan diefstal van elke gulden of frank die u dacht verdiend te hebben. Niets ervan was van u. U ontvreemde niet alleen die ene tiende die u verzuimde te betalen. U ontvreemde alle tien tienden! Dat is oneerlijkheid. Dat is *stelen*.

Ziet u, niets van wat er uit Gods aardbodem voortkomt, wordt ooit het uwe, als u niet Gods vereiste tiend eerlijk betaald heeft.

God is uw partner. Aan Hem behoort de aarde, de energiebronnen en krachten ervan. Hij staat u toe, als zijn deelgenoot, op zijn aarde te arbeiden en zijn energiebronnen en krachten te gebruiken onder beding van de overeenkomst van het compagnonschap dat Hij de eerste tiende krijgt. Pas daarna worden u de andere negen tienden geschonken. Als iemand die tiende verzuimt te betalen, steelt hij van zijn partner. Dan zal God zijn aandeel niet

blijven leveren door uw prestaties te zegenen en deze produktiever te maken.

Is het te verwonderen dat niets in het christelijke leven — of zelfs in het niet-christelijke leven — het gemiddelde gezin tegenwoordig zo kwelt als het financiële probleem van hoe de eindjes aan elkaar te knopen?

Dit is waarlijk een opgave in de christelijke levenswijze. Misschien zijn er maar heel weinig mensen die er ooit zo over gedacht hebben. Maar een deel van het christelijke levenspatroon van groei in geloof en genade is het overwinnen van juist deze financiële situatie.

De financiële moeilijkheden van onze westerse „christelijke” samenleving werden in feite in een opmerkelijke profetie voorzien!

Een profetie voor nu

De ware Kerk van God is gegrondvest op de apostelen én de profeten. Het is de Kerk of Gemeente die Jezus heeft gebouwd. Het is Gods Kerk, en God heeft Jezus het Hoofd ervan gemaakt (Ef. 2:20).

Eén van deze profeten is Maleachi. Luister eens naar zijn nieuwtestamenteisch onderricht! Hij citeert God die *vandaag* tot ons spreekt:

„Ik zal tot u ten gerichte naderen . . . Van de dagen uwer vaders af zijt gij afgeweken van mijn inzettingen en hebt ze niet onderhouden . . . *Met een vloek zijt gij vervloekt*, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel” (Mal. 3:5-9).

Maar waarom? Wat is de oorzaak van deze vloek van geldzorgen in bijna ieder gezin? Wij behoren tot de rijkste landen ter wereld, en toch wordt nagenoeg ieder gezin geplaagd door geldzorgen en is in een wanhopige strijd gewikkeld om het hoofd boven water te houden. God zegt dat we Hem beroofd hebben!

De boodschap van de eeuwige God gaat verder: „En dan zegt gij: Waarin beroven wij U?” En God antwoordt: „In de tienden en de heffing [gaven]”.

Zoals gezegd komt alles wat geproduceerd wordt, uit Gods aarde voort. Beseft u wel dat God zijn aandeel aan dit compagnonschap bijdraagt? Het is God die de regen en zonneschijn zendt. God heeft duizend en één manieren om

wat u doet, meer vruchten te laten afwerpen. Als u in dit compagnonschap uw uiterste best doet om zoveel mogelijk te produceren en ten opzichte van uw Oudste Venoot, God, eerlijk bent in het betalen van zijn deel van de opbrengst, dan zal God met u meewerken, uw prestaties zegenen en erop toezien dat het compagnonschap nog meer voortbrengt en verdient. Hij belooft herhaaldelijk in de Bijbel de tiendbetaler welvarend te maken.

De tiendbetaler die de negen tienden behoudt die hem eerlijk toekomen, bezit veel meer dan de persoon die God bedriegt en zichzelf berooft van Gods zegen op zo'n compagnonschap. Het hangt van u af of het een zegen of een vloek is.

Werd het tiendbetalen afgeschaft?

Nu weten we heel goed dat dit alles de gemiddelde mens niet veel zegt. Velen weten niet eens wat het betalen van tienden inhoudt. Anderen vragen: „Was die tiendbetaling niet alleen voor de Joden in het grijze verleden?” Of: „Werd het tiendbetalen niet afgeschaft? Hoorde het niet alleen maar tot het ceremoniële systeem dat door de wet van Mozes onder het Oude Verbond was ingesteld?”

Weer anderen leren en geloven nu dat het slechts een vorm van belasting was, geheven door de civiele overheid van de toenmalige natie Israël. Nog weer anderen leren dat de tiend in de materiële behoeften van de armen voorzag en nooit aan de priesters werd betaald.

Wat een verwarring! Wat een onwetendheid omtrent de geopenbaarde wetten en geboden van God!

Aangezien wij onder een vloek leven en vanwege gebrek aan begrip, alsook ongehoorzaamheid aan de wetten van God, spoedig grote rampen kunnen verwachten, wordt het toch wel eens tijd dat we onze Bijbel openslaan en door eerlijke, ijverige en toegewijde studie gaan onderzoeken wat de almachtige God over dit zo vaak verdraaide onderwerp bekend heeft gemaakt.

Want — en let hier goed op! — hoewel God over de volken als zodanig een rampzalige verwoesting zendt, zal de individuele persoon die inzicht wil krijgen en Gods waarschuwingen niet in de wind slaat, volledige bescherming

worden gegeven en hij zal aan al deze dingen die in vervulling zullen gaan, ontkomen.

Maar laten we, voordat we de nieuwtestamentische leer onderzoeken om te zien of christenen al dan niet tienden moeten betalen, eerst eens duidelijk maken wat het woord „tiend” precies betekent.

Wat de „tiend” inhoudt

Wat bedoelt God met het woord „tiende” of „tiend”? Het is een oud Nederlands woord, dat drie- à vierhonderd jaar geleden in de Nederlanden nog algemeen in gebruik was. Tegenwoordig komt het, behalve in verband met de Bijbel, nog maar zelden voor.

Het woord „tiend” betekent eenvoudig „tiende deel”.

Het is bekend dat het volk Israël in de dagen van het Oude Testament verplicht was te „vertienen”, d.w.z. een tiende van het inkomen te betalen. Maar de kwestie *aan wie* iedere Israëliet deze tiend betaalde, *welke* tiende betaald werd, *waarom* en *voor welk doel*, schijnt tegenwoordig voor velen een raadsel. Zelfs de nieuwtestamentische leer voor de christen met betrekking tot tiendbetaling wordt maar door heel weinig mensen begrepen.

Het ambt van Christus nu!

Het is een bekend feit dat het volk Israël ten tijde van het Oude Testament verplicht was tienden te betalen. Dat wil zeggen een tiende van het inkomen — hetzij vee, graan of geld. Maar de nieuwtestamentische leer aangaande tiendbetaling wordt over het algemeen niet begrepen.

Toch komt dit onderwerp op vele plaatsen in het Nieuwe Testament ter sprake. Daar het echter een onderwerp is dat met het priesterschap te maken heeft — met de betaling van Christus' dienaren — doen we er goed aan eerst het bijbelboek over het priesterschap, de brief aan de Hebreëen, op te slaan.

U hoort bijzonder veel over een gekruisigde Christus — over een dode Christus wordt veel gepredikt, maar u hoort nagenoeg niets over de boodschap die Hij van God meebracht, en nog minder over het ambt van de herrezen, levende Christus van nu.

De brief aan de Hebreëen laat de Christus van de

twintigste eeuw zien — het werk en ambt van onze Christus nu — Christus, de Hogepriester van God. Deze brief bevat Gods instructies voor de financiering van het dienstwerk van Christus. Het zevende hoofdstuk is het hoofdstuk over de tienden.

Te beginnen met vers 18 van hoofdstuk 6, waar sprake is van de hoop van een christen op eeuwig leven (Jezus Christus is deze hoop), wordt ons gezegd dat die hoop (Christus) ingegaan is „tot binnen het voorhangsel [d.w.z. de troon van God in de hemel], waarheen Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan naar de ordening van Melchizedek hogepriester geworden in eeuwigheid”.

Het nieuwtestamentische priesterschap

Jezus Christus is nu Hogepriester. Jezus van Nazareth kwam als een door God gezonden *Boodschapper* om de mensen een *boodschap* te brengen. Zijn boodschap is zijn *evangelie*, het evangelie van Jezus Christus, het goede nieuws van het *Koninkrijk Gods*.

Na zijn opdracht als Boodschapper te hebben volbracht, nam Jezus de taak van *Verlosser* op zich en onderging in onze plaats de straf voor onze zonden door zijn dood aan het kruis. Maar het vereist een levende Verlosser om ons de gift van eeuwig leven te schenken. En dus heeft God Jezus Christus opgewekt door een *opstanding*.

Vervolgens voer Jezus op naar de hemel, naar de troon van God, waar Hij plaats nam en waar Hij nu en voor altijd onze Hogepriester is. Dat is zijn huidige ambt. Spoedig zal Hij nog een ander ambt op zich nemen wanneer Hij in al de macht en heerlijkheid van God als Koning der koningen naar de aarde terugkeert, alwaar Hij ook zijn priesterlijk ambt als Heer der Heren zal voortzetten.

In zijn ambt van Hogepriester is Jezus het levende *Hoofd* van Gods Kerk, het ware lichaam van Christus in dit tijdperk. Hij is Hogepriester voor dit en alle hierna komende tijdperken.

En als Hogepriester bekleedt Hij een zeer specifieke *rang*, een rang die boven ieder priesterlijk ambt staat: „naar de ordening van Melchizedek” — of in goed Nederlands: „met de rang van Melchizedek”.

En wie is Melchizedek? Dit is een van de boeiendste geheimen van de Bijbel! Laten we volstaan met hier te zeggen dat Melchizedek de Hogepriester van God was gedurende de tijd van de aartsvaders. En Christus bekleedt nu hetzelfde ambt met dezelfde rang.

Maar het Mozaïsche systeem was van zuiver materialistische en fysieke aard. Het evangelie werd in Israëel niet gepredikt, noch werd het door het priesterschap naar andere landen uitgedragen. De Israëlieten vormden een uit het vlees geboren, maar niet een door de Geest verwekte Gemeente. De godsdienst bestond uit rituelen, vleselijke verordeningen, alsmede uit dieren- en brandoffers die een vervangende functie hadden. Dit vereiste van de priesters en levieten veel zware, lichamelijke arbeid.

Gedurende die jaren functioneerde er een ander priesterschap van *lagere rang*; een priesterschap van louter menselijke rang dat ver beneden de geestelijke en goddelijke rang van Melchizedek en Christus stond. De priesters behoorden tot de stam van Levi. Ze werden het levitische priesterschap genoemd.

Een priesterschap dat tienden ontvangt

Toch moest dit priesterschap van lagere rang gefinancierd worden. Gods financieringssysteem bestond vanaf de grijze oudheid uit het tiend betalen aan het priesterschap van Melchizedek. Dit systeem werd ook gedurende de jaren van het levitische priesterschap voortgezet.

In het zevende hoofdstuk van Hebréeën zien we nu Gods financieringsplan uiteengezet. Let wel dat hier de twee priestersschappen die tienden ontvingen met elkaar vergeleken worden.

Leest u eerst eens de eerste vijf verzen van Hebréeën 7: „Want deze Melchizedek, koning van Salem, priester van de allerhoogste God, die Abraham bij zijn terugkeer na het verslaan van de koningen tegemoet kwam en hem zegende, *aan wie ook Abraham een tiende van alles gegeven heeft . . . blijft . . . priester voor altoos. Merkt dan op, hoe groot deze is, aan wie de aartsvader Abraham een tiende gegeven heeft van het beste van de buit.* Nu hebben zij, die uit de zonen van Levi het priesterambt verkrijgen, *volgens*

de wet wel de opdracht tienden te heffen van het volk . . .”

Laten we dit goed begrijpen. Dit uiterst belangrijke schriftgedeelte begint de twee priesterschappen te vergelijken. Ziet u wel dat ten tijde van de aartsvaders de tiendbetaling Gods methode was om zijn priesterschap te financieren? Melchizedek was Hogepriester. De aartsvader Abraham, zo staat er geschreven, kende en hield Gods geboden, inzettingen en wetten (Gen. 26:5). En hij betaalde tienden aan de Hogepriester!

Verder wordt er in dit gedeelte vermeld dat gedurende de tijd van Mozes tot Christus de priesters van toen, de levieten, *volgens de wet* van het volk tienden hieven. Het was een wet die vanaf het begin van kracht was en die gedurende het Mozaïsche tijdperk van kracht bleef.

Het betalen van tienden begon dus niet met Mozes!

Het is Gods systeem zijn dienaren te financieren zoals dit vanaf het begin in werking werd gesteld — vanaf de oudste tijden der aartsvaders. Het was een wet. Het werd niet pas met Mozes van kracht, het werd alleen gedurende de Mozaïsche tijd voortgezet en in ere gehouden.

Tiendbetaling een wet uit de oudste tijden

Velen distantieëren zich tegenwoordig van tiendbetaling in de verkeerde veronderstelling dat de tiend alléén betrekking had op de Mozaïsche tijd. Zij denken dat het alléén voor Israël gold. En deze illusie heeft een vloek over ons gebracht.

Het Oude Verbond is ten einde — dat is waar. Maar het beëindigen ervan kon niet iets ongedaan maken wat er helemaal niet in opgenomen was! Tiendbetaling was al Gods wet honderden jaren voordat het Oude Verbond van kracht werd.

Het betalen van tienden werd als Gods systeem voor de financiering van zijn werk op aarde geopenbaard. Vóór het levitische priesterschap en de Mozaïsche bedeling stond het werk onder Melchizedek. En we zien dat dit werk vanaf het begin door tiendbetaling gefinancierd werd.

Melchizedek „zonder begin van dagen of einde des levens . . . blijft . . . priester voor altoos” (Hebr. 7:3). Ja, Hij was Hogepriester *vanaf het begin*. Al vanaf Adam! En de

aartsvaders uit de oudheid, vanaf Adam via Abraham en Jakob tot aan Mozes toe, financierden het werk van God op aarde door het tiendsysteem.

In Israël slechts voortgezet

Daar tienbetaling Gods permanente, ononderbroken financieringssysteem is, moest het gedurende de Mozaïsche regeling voortgezet worden. Gedurende die tijd waren de levieten Gods dienaren en hun werk moest betaald worden. Maar toen het priesterschap veranderd werd, veranderde God zijn financieringssysteem niet. De levieten „hadden volgens de wet . . . de opdracht *tienden* te heffen van het volk”.

En het is interessant te zien dat de tiendwet het eigenlijke thema van het zevende hoofdstuk van de Hebreeën-brief is!

Het zevende hoofdstuk van Hebreeën behandelt verder de vraag welke van de twee priesterschappen — die van Melchizedek of de levitische — boven de andere staat, om vast te stellen welk priesterschap *nu* de tienden in ontvangst moet nemen.

De christenen in Paulus' dagen behoefde niet gezegd te worden dat tiendbetaling een verplichte en permanente wet van God is. Wel moest hen duidelijk gemaakt worden dat het Oude Verbond was vervallen, dat het levitische priesterschap was veranderd en vervangen door dat van Jezus Christus, dat het priesterschap van Melchizedek was hersteld! Het was alleen de vraag aan welk priesterschap de tienden betaald moesten worden.

Ten einde dit punt duidelijk te maken, gaat Paulus verder met aan te tonen dat het priesterschap van Melchizedek hoger staat, dat het nu de voorrang heeft.

Leest u het volgende schriftgedeelte: „Merkt dan op, hoe groot deze is, aan wie de aartsvader Abraham een tiende gegeven heeft van het beste van de buit . . . maar hij, die zich niet tot hun geslacht [de levieten] kon rekenen, heeft van Abraham tienden genomen en een zegen gegeven aan de drager der beloften [Abraham]. Nu is het onwedersprekelijk, dat het *mindere* [Abraham] door het *meerdere* [Melchizedek] wordt gezegend . . . Ja, om zo te zeggen, is zelfs Levi, die tienden heft, door Abraham aan

het tiendrecht (van een ander) onderworpen, want hij was nog in de lendenen van zijn vader, toen Melchizedek deze tegemoet kwam" (vers 4-10).

Het priesterschap van Melchizedek is groter — staat hoger. Het heeft voorrang. En het is weer als Gods priesterschap onder Jezus Christus van kracht. Ook dit moet gefinancierd worden. Zie nu wat de gevolgtrekking is: „Want uit een verandering van priesterschap volgt noodzakelijk ook een verandering van wet" (vers 12).

Een nieuwtestamentische wet!

Hier staat niet dat de wet werd opgeheven. De verandering van priesterschap maakt een verandering in de wet noodzakelijk. Welke wet werd dus veranderd? Precies die wet waarover dit hoofdstuk de christenen van het Nieuwe Testament instrueert: de wet van tiendbetaling! „En die uit de kinderen van Levi het priesterschap ontvangen, hebben wel *bevel* om tienden te nemen van het volk, *naar de wet . . .*" (vers 5, *Statenvert.*).

Tiendbetaling is dus, verre van te zijn afgeschaft, *een nieuwtestamentische wet*. Maar daar het priesterschap veranderd is in dat van Jezus Christus — het priesterschap van Melchizedek was dus hersteld — is ook de wet van tiendbetaling noodzakelijkerwijze zo veranderd dat zij Gods systeem voor de financiering van de dienaren van Jezus Christus is geworden.

In feite is het eenvoudig het herstel van de wet zoals zij vanaf het begin bestond.

Hoe klaar en duidelijk! Tiendbetaling is Gods *wet* — *zijn systeem voor de financiering van zijn grote Werk; een gebod voor nu!*

Waarom God de tienden inhoudt

Maar *waarom* behoudt God zichzelf het eigendomsrecht van die eerste tiende van uw inkomen — die tiend — voor?

Opnieuw hebben we hier met een waarheid te doen, waarop de mens nooit gekomen zou zijn en die hij zelf niet had kunnen ontdekken als God ze hem niet had geopenbaard. God is bezig *een geweldige plan* ten uitvoer te brengen. Wát is de mens en waaróm bestaat hij eigenlijk? Wat is zijn

bestemming? God openbaart dat in zijn Woord, in zijn openbaring, de Bijbel.

Om zijn heilig plan met de mensheid die Hij op aarde schiep, ten uitvoer te brengen, heeft God altijd een priesterschap gehad dat Hem vertegenwoordigt, Hem dient en zijn opdracht uitvoert. In de reeds lang vervlogen patriarchale tijden der oudheid was Melchizedek Gods Hogepriester — zijn Vertegenwoordiger op aarde.

Gedurende de tijd van de nationale bedeling van Israël onder het Oude Verbond, de Mozaïsche bedeling genoemd — in de jaren van Mozes tot Christus —, vormde de stam van Levi het priesterschap van God, bekend als het levitische priesterschap. Later, toen Jezus Christus uit de dood was opgestaan, is Hij ten hemel opgevaren als een levende Hogepriester. Nu roept Hij in een verduisterde en door Satan misleide wereld zijn dienaren als zijn ware vertegenwoordigers om zijn Werk voort te zetten en zijn plan bekend te maken. Nu, in onze tijd, is het priesterschap van Melchizedek in Christus weer hersteld.

Nu kost het geld om Gods Werk uit te voeren. Gods dienaren die hun tijd volledig aan de uitvoering van Gods heilig plan wijden, zijn verhinderd hun levensonderhoud op de gebruikelijke manier te verdienen. En toch werken ze. Als het *ware* dienaren zijn, dan zijn het bekwame mannen die hard en lang werken zonder daarbij op de klok te letten. Zij *verdienen* hun levensonderhoud, ze hebben voor hun eten, onderdak, kleding en materiële behoeften gewerkt, evengoed als de boer, de arbeider, de kantoorbediende of de zakenman.

En zo heeft God in zijn wijsheid gezorgd voor de financiering van zijn Werk en voor het levensonderhoud van zijn dienaren. In Gods programma werken deze ware dienaren voor Hem en voor Hem alleen.

In Gods grote plan betaalt *Hij* zijn dienaren. Hij is het die hen „te werk stelt”, die hen *roept* voor zijn Werk.

En zo heeft God, om voor de financiering van zijn dienaren te zorgen, van meet af aan de *eerste tiende* van het inkomen van iedere mens op aarde voor zichzelf behouden. Die eerste tiende van het inkomen is Gods eigendom.

Maar hoe kunt u God zijn tiende betalen? God is op zijn

troon in de hemel. En „niemand”, zegt Jezus, „is opgevaren naar de hemel”. U kunt daar niet heen. U kunt God niet zien of Hem uw geld persoonlijk overhandigen. Hoe kunt u Hem dan zijn tienden betalen?

Aan wie de tienden betaald worden

Denk eens na over het volgende: Enige grote firma's, laten we zeggen in een of andere stad ver weg, kunnen niet rechtstreeks door hun vele klanten benaderd worden. Daarom sturen zij vertegenwoordigers die ook gerechtigd zijn de betaling voor wat men de firma schuldig is, te innen — de vroegere kwitantieloper. Deze kwitantieloper komt uit naam van de firma. Wanneer hij het geld ontvangen heeft dat in werkelijkheid de firma toebehoort, dan heeft men de firma betaald.

Gods systeem voor het innen van zijn tienden van u is net zo eenvoudig. Daar u God niet kunt zien of naar zijn hemelse troon kunt gaan, draagt God u in zijn geopenbaarde Woord op de tienden aan zijn vertegenwoordiger te betalen die door het in ontvangst nemen ervan God precies eender vertegenwoordigt als de bovengenoemde kwitantieloper zijn firma.

Wanneer u het bedrag van zo'n rekening aan een vertegenwoordiger betaalt, dan beschouwt u daarmee uw schulden aan de firma als vereffend — en niet dat u het als een persoonlijke gift van uw eigen geld aan de man die door de firma gestuurd is, gegeven heeft. U heeft het aan de firma betaald. Vanaf dat moment is het voor rekening van de firma wat er met het geld gebeurt. De firma betaalt de kwitantieloper zijn salaris. Hij is niet van mening dat u zijn salaris heeft betaald — hij ontvangt zijn salaris van zijn firma.

Dit verduidelijkt op eenvoudige wijze Gods ware principe van tiendbetaling. Wanneer u nu tienden betaalt, dan geeft God u door zijn richtlijnen te kennen ze aan Gods geroepen en gekozen vertegenwoordiger te betalen — aan de ware dienaar van Jezus Christus. U betaalt ze echter niet als een persoonlijke gift van uw eigen geld aan een dienaar van God; u betaalt ze in feite aan God. De dienaar vertegenwoordigt God — hij ontvangt niet uw geld, maar Gods geld van u *voor* God.

Ook op dit punt hebben zo velen in deze moderne wereld Gods duidelijke instructies uit het oog verloren. Wanneer zij

Gods dienaar die tienden geven, schijnen ze te denken dat zij hem een deel van hun eigen geld voor een speciaal doel toevertrouwd hebben, en zij voelen het als hun plicht erop te letten *hoe* hij het besteedt; zij gaan soms zo ver dat ze erop toezien wat de dienaar en zijn gezin eet, hoe ze zich kleden en welke persoonlijke bezittingen zij hebben.

Waar uw verantwoordelijkheid ophoudt

Het door God geopenbaarde principe is echter geheel anders. De eerste tiende van uw inkomen is niet van u — is nooit van u geweest! Die behoort God toe. En de methode die God zelf voor uw betaling van zijn geld aan Hem heeft ingesteld, is het te betalen aan zijn ware dienaren.

Wanneer u dat gedaan heeft, *houdt uw verantwoordelijkheid voor dit geld op*. Van dat moment af is het niet uw zaak of verantwoordelijkheid, en zijn richtlijnen voor het gebruik ervan niet nodig, evenals het buiten uw verantwoordelijkheid valt wat er met het geld gebeurt dat u voor electriciteit of telefoon betaalt. Wanneer u eenmaal betaald heeft, heeft u het uwe gedaan — u heeft uw plicht vervuld.

Natuurlijk dient u zich ervan te vergewissen dat de kwitantieloper de erkende vertegenwoordiger van de firma is, niet een oplichter die *beweert* de vertegenwoordiger van de firma te zijn. En u dient uzelf er evenzeer van te vergewissen dat u uw tienden aan een door Jezus Christus geroepen dienaar van God betaalt. Satan heeft tegenwoordig veel meer dienaren dan Christus, en Satans medewerkers geven zich uit voor dienaren van Jezus Christus, nemen een schijnheilige houding aan en spreken een vrome en geestelijk klinkende taal. Hoe kunt u ze van elkaar onderscheiden en herkennen? *Aan hun vruchten*, zei Jezus, zult gij ze kennen! De vruchten van Gods Geest en van de ware dienaren van Christus kunnen niet nagebootst worden.

Wanneer u dus de tienden aan Gods ware en gevolmachtigde geestelijke vertegenwoordigers betaalt, dan betaalt u ze in feite aan God. Het is geen liefdadigheidsgift van u aan Gods dienaar. Het is niet *uw* geld, maar eerder Gods voorgeschreven manier, waarop u aan God datgene betaalt wat Hem toebehoort.

Vanaf dat moment is de dienaar van God die het in ontvangst neemt, verantwoordelijk tegenover God. En u kunt er zeker van zijn dat Gods gerechtigheid volmaakt is, dat de almachtige God elke dienaar veel strenger verantwoordelijk houdt dan u dat ooit zou kunnen.

Als u eenmaal betaald heeft, heeft u, wat u betreft, Gods tienden aan God betaald.

Wat God met zijn tienden doet

De vraag is nu: „Wat doet God ermee?”

Het antwoord dat wij u aan de hand van de door God geïnspireerde schriftgedeelten zullen tonen is, dat God ze voor zijn Werk gebruikt.

Nu is de aard van Gods Werk op aarde met het wijzigen van de bedelingen veranderd. Er is niet veel geopenbaard over de wijze waarop Gods Werk in de dagen van de aartsvaders gedaan werd. We weten dat Melchizedek Hogepriester was, dat Hij een rang had die gelijk stond met die van Jezus Christus, dat Hij in feite een goddelijk persoon was. Het Werk van God moet toen dus van geestelijke aard zijn geweest. Teksten in het Nieuwe Testament laten zien dat het evangelie, Gods geestelijke boodschap, voorheen aan Abraham werd gepredikt. Alles wat we uit die lang vervlogen tijd der oudheid weten, is dat de tienden aan Melchizedek, een goddelijk wezen, voor de uitvoering van Gods Werk in die dagen betaald werden.

Met Mozes werd er echter een nieuwe en andere bedeling ingevoerd. God stichtte met Israël zowel een civiele staat als ook een kerk (zie Hand. 7:38). Maar in de tijd tussen Mozes en Christus, ten tijde van het Oude Verbond, was Gods priesterschap van zuiver nationale aard. Het was alleen voor Israël bestemd en was zuiver materieel, niet geestelijk.

Als Kerk of Gemeente waren Israël steeds te herhalen uiterlijke ceremoniën en rituelen opgelegd — dierenoffers, spijs- en drankoffers, bepalingen voor het vlees (zie Hebr. 9:10) — die, let wel, niet geestelijk, maar van materiële aard waren. Ten tijde van het Oude Verbond werd Gods heilige Geest niet aan Israël gegeven. Zij bezaten geen enkele belofte van behoud, hoe vreemd dat ook mag klinken. Zij hadden

geen opdracht gekregen de gehele wereld in te gaan en het evangelie aan alle volken te prediken. Integendeel, het was hun verboden met andere volken om te gaan.

Vandaar dat de taak van het priesterschap in Israël er alleen en uitsluitend uit bestond Israëlieten te dienen. Verbreiding van het evangelie was er niet. Het dienstwerk bestond voor het merendeel uit lichamelijke arbeid: het voorbereiden van dierenoffers, spijs- en drankoffers, alsmede het uitvoeren van de verschillende wassingen en het onderhouden van fysieke voorschriften en rituelen. God zelf zocht voor deze dienst zijn dienaren uit; het volk had inzake zijn priesters geen inspraak. Voor het verrichten van deze dienst koos God een hele stam uit de twaalf stammen van Israël — de stam van Levi. Iedere levitische man was een priester of dienaar van God.

De levieten bezaten geen land en hadden geen wereldse bron van inkomsten. Zij besteedden al hun tijd aan de fysieke dienst van het toenmalige systeem. Hoewel het ging om een aards priesterschap, was deze dienst toch heilig voor God. En gedurende die jaren van Mozes tot Christus betaalde God zelf zijn levitiesche priesters door al zijn tienden aan hen over te dragen.

Nu leven wij in het tijdperk van genade, de nieuwtestamentische evangeliebediening. De tijd van het levitische priesterschap is voorbij, en Jezus Christus is Hogepriester. Tegenwoordig worden alle ware dienaren van Jezus Christus door God zelf *geroepen* door middel van zijn heilige Geest — niet door geboorte of door eigen verlangen een geestelijke te worden, en ook niet door het kiezen of stemmen van de Gemeente.

Jezus Christus kwam als Gods boodschapper met een geestelijke boodschap van God aan de mensen. Deze boodschap is zijn evangelie — het goede nieuws van het komende Koninkrijk Gods, een rijk van onsterfelijken, waarin vlees en bloed nooit kunnen komen. Daarvoor is een wedergeboorte noodzakelijk!

God volvoert een plan

En nu luidt de *opdracht* van Christus aan al zijn ware dienaren: „Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het

evangelie . . .” „Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen [onderwijst al de volken, *Statenvert.*]” En voor onze tijd, nu: „En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde [van dit tijdperk] gekomen zijn” (Matth. 24:14).

Nu is het Werk van God een geestelijk Werk — een Werk van profetie, een Werk van behoud, een Werk van waarschuwen! Nu is het niet materieel of nationaal, maar geestelijk en voor de individuele persoon bestemd; het is niet voor iedereen in een enkel volk, maar tot een getuigenis *voor alle volken*.

In deze kritieke, verwarde tijd van nu, waarin het einde van een tijdperk steeds dichterbij komt, hebben Gods ware dienaren een wereldwijde opdracht. Miljoenen mensen moeten bereikt worden, en snel, want „er komt een nacht, waarin niemand werken kan”.

Het Werk van Christus is nu een reusachtige onderneming geworden. Daarin gaat het niet alleen om de financiering van de persoonlijke behoeften van enkele dienaren, maar ook om het inschakelen van veelomvattende media voor het verkondigen van de wereldschokkende waarschuwing — voor het prediken van het evangelie op de gehele aarde tot een getuigenis voor alle volken!

En deze supermedia die God voor het bereiken van zijn doel beschikbaar heeft gemaakt — grote, krachtige radio- en televisiestations en de moderne drukpersen —, eisen enorme geldbedragen. Hierdoor worden mensenmassa's bereikt in een omvang die in de geschiedenis der mensheid nooit eerder mogelijk was.

Maar was het de bedoeling van Christus dat zijn speciaal uitgekozen en geroepen dienaren onder toezicht en gezag zouden staan van een bestuur van leken in de Kerk die niet door Christus tot het ambt van dienaar geroepen werden? Of heeft Christus voor de uitvoering van zijn Werk zelf een systeem ingesteld waarbij zijn ware geroepen dienaren, evenals de profeten van weleer, vrij zijn alléén God te dienen?

Heeft God, in zijn wijsheid, niet in deze financiering voorzien? En wel op dusdanige wijze dat zijn ware geroepen

dienaren de vrijheid hebben Hem alléén te dienen en vrijmoedig zijn boodschap uit te dragen?

**Het Werk van God wordt in deze tijd
op Gods wijze gefinancierd**

God maakt voor de financiering van zijn grote Werk in deze huidige tijd gebruik van hetzelfde systeem dat Hij vanaf het begin heeft ingesteld: zijn systeem van tiendbetaling.

Aldus is het de bedoeling van de almachtige God dat degenen die Hij voor deze enorme opdracht in deze chaotische en stervende wereld speciaal heeft toegerust en geroepen, ongebonden zijn om zijn waarheid zonder vrees, vrijmoedig en met grote kracht te verkondigen.

Zij kunnen niet gesubsidieerd worden en onder controle of dwang van mensen of menselijke organisaties staan. Zij zijn noch door mensen noch door een of andere georganiseerde groep of kerkelijke richting aangesteld waaraan zij verplichtingen zouden hebben. Zij zijn door God geroepen en worden door Hem geleid, beschermd en gemachtigd, en zij worden door Gods eigen systeem van tienden betaald. Ja, van Gods eigen geld!

Op deze wijze wordt *De ECHTE WAARHEID* uitgegeven — zonder abonnementsprijs, *gratis* voor een ieder die het tijdschrift zelf aanvraagt.

Op deze wijze wordt de ware evangelieboodschap met grote kracht in de gehele wereld uitgedragen.

Dat is de methode die God gebruikt om zijn grote plan te verwezenlijken dat hier op aarde wordt uitgewerkt. Wij en al onze medewerkers prijzen ons gelukkig door de eeuwige God bevoorrecht te zijn ons kleine aandeel in zo'n groots Werk te hebben.

**Jezus Christus persoonlijk onderwees
het tiend betalen**

Laten we tenslotte het persoonlijke voorbeeld van Jezus, het Hoofd van Gods dienaren, eens nader bezien.

Sprekend tot de schriftgeleerden en Farizeeën die dikwijls een eigengerechtig vertoon aan de dag legden door zich strikt te houden aan sommige van de minder belangrijke punten van Gods wet, zei Jezus: „Wee u, schriftgeleerden en

Farizeeën, gij huichelaars, want gij geeft tienden van de munt, de dille en de komijn en gij hebt het gewichtigste van de wet verwaarloosd: het oordeel en de barmhartigheid en de trouw. Dit moest men doen [het gewichtigste] en het andere [het nauwgezet betalen van de tienden] niet nalaten" (Matth. 23:23).

Is dat niet duidelijk genoeg? Jezus zei dat een gewetensvol en stipt betalen van de tienden van ieder plantje dat in uw tuin groeit, niet boven geestelijke eigenschappen zoals barmhartigheid en trouw gesteld moeten worden. Maar Hij zei ook dat men „het andere niet nalaten" moet — niet verzuimen de gehele tiend te betalen, zoals God het geboden heeft!

In Lukas 11:42 wordt dit zelfde gebod op ongeveer gelijke wijze herhaald, eveneens door de heilige Geest ingegeven hier neergeschreven te worden.

De mens zou graag Gods gebod van tiendbetaling als van het geringste belang beschouwen. Maar toen Jezus over de kleinere punten van Gods wet sprak, zei Hij: „Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen" (Matth. 5:19).

Tiend betalen terwijl men schulden heeft

Velen zeggen echter: „Ik denk niet dat het voor mij juist zou zijn tienden te betalen, terwijl ik schulden heb". Toch is het wel degelijk juist, en de andere manier verkeerd. „Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood" (Spr. 16:25). Gods Woord zegt ons wat juist is, en God zegt ons dat wij zijn Werk de *eerstelingen* van ons totale inkomen moeten betalen. Wat onze materiële en financiële behoeften, en zelfs onze schulden, betreft, zegt Jezus: „Zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden" (Matth. 6:33).

De tiend is iets wat u aan God schuldig bent. Deze schuld komt wat tijd en principe betreft op de *eerste* plaats. Betaal God uw schulden, laat Hem uw compagnon zijn in uw financiële aangelegenheden, en ontvang zijn zegen in uw aardse belangen. Dit zal u in staat stellen uw schulden af te

betalen of een betrekking te vinden, of eerder in uw behoeften te voorzien dan wanneer u zich had onttrokken aan het betalen van uw schulden aan God.

Denk eraan dat *alles* aan God toebehoort en niet aan u (Deut. 10:14). U bevindt zich in de positie van een rentmeester die datgene beheert wat aan iemand anders toebehoort. Hij is uw stille vennoot, en de eerste tiend is naast uw offers zijn aandeel. Het resterende geeft Hij u. Wanneer u echter zijn aandeel voor uzelf houdt, steelt u en u berooft God (Mal. 3:8). Zou u uw schulden betalen met geld dat iemand anders u ter bewaring had gegeven? Als een bankemployé zoiets doet, noemt men dat verduistering!

Een prachtgelegenheid voor u

Sommigen zullen zeggen: „Ik heb nog nooit tienden betaald, en ik weet dat God mij daar nooit kwaad op aangekeken heeft, want ik voel in mijn hart dat ik zijn kind ben ook zonder dat ik tienden betaal”.

God heeft u gezegend naarmate u zich overeenkomstig het licht dat Hij u uit zijn Woord heeft geopenbaard, aan Hem heeft overgegeven. Wandel in het licht zolang u het heeft, opdat de duisternis u niet overvalle (Joh. 12:35-36). „Wast op in de genade en kennis van onze Here . . .” (2 Petr. 3:18). Zie ook Romeinen 11:22.

Als iedereen die zich bewust een christen noemt dit duidelijke voorschrift van God zou aannemen, en Hem in plaats van zichzelf met zijn middelen zou eren, dan zou het Werk van de eeuwige God met zo'n geweldige kracht vooruitgaan, dat de wereld op haar grondvesten zou schudden!

Zoek eerst het Koninkrijk, en uw materiele behoeften zullen u bovendien geschonken worden. Probeer het! Houd God aan zijn Woord! Beproof Hem! (Mal. 3:10.) Zie zelf hoe Hij u voorspoed zal geven! Wees een trouwe rentmeester; laat God uw compagnon zijn. Ontvang zijn zegen! Gods Werk wacht op u!

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 333, 3500 AH Utrecht, (Nederland)

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institucion Ambassador, Apartado Postal 5-595, Mexico 5, D.F.

Zuid-Amerika: Institucion Ambassador, Apartado Aereo 11430, Bogota 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Arhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, M.C.C., Makati, Metro Manila 3117

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Salisbury

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven — het evangelie aan alle volken te verkondigen — deel te nemen.

